

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Ing. Z. Ch.**, zastoupený Mgr. Martinem Šlechtou, advokátem se sídlem Dřevná 382/2, Praha 2, proti žalovanému: **Univerzita Karlova v Praze**, se sídlem Ovocný trh 3/5, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2013, č. j. 5 A 38/2011 – 88,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 16. 10. 2013, č. j. 5 A 38/2011 – 88, zamítl žalobu, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal ochrany před nezákonným zásahem Univerzity Karlovy v Praze (dále jen „univerzita“), jenž měl spočívat v provedení záznamu do matriky studentů o tom, že stěžovatel byl v době od 6. 10. 2009 do 29. 4. 2010 studentem Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v Praze (dále jen „MFF UK“). V odůvodnění rozsudku městský soud uvedl, že rozhodnutím děkana MFF UK ze dne 9. 10. 2009, č. j. Stud/Vše/1521 (dále jen „rozhodnutí č. j. Stud/Vše/1521“), bylo rozhodnuto o ukončení přerušení stěžovatelova studia ke dni 5. 10. 2009 a že stěžovatel má ode dne 6. 10. 2009 opět „statut“ studenta. Děkan MFF UK tímto rozhodnutím plně vyhověl stěžovatelově žádosti ze dne 25. 9. 2009 o „obnovení studia“. Rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno dne 13. 11. 2009. Žaloba, kterou stěžovatel proti tomuto rozhodnutí podal, byla rozhodnutím městského soudu ze dne 28. 2. 2013, č. j. 11 A 78/2010 - 170, odmítnuta s odůvodněním, že stěžovatel nevyčerpal zákonem připuštěné řádné opravné prostředky. Rozhodnutí č. j. Stud/Vše/1521 je tedy pravomocné a městský soud z něho musí při svém rozhodování o v dané věci vycházet. Městský soud dále konstatoval, že nemá důvod nevěřit univerzitě, že dne 6. 10. 2009 byl opětovný zápis stěžovatele do studia

po ukončení přerušení studia proveden elektronicky do Studijního informačního systému (dále jen „SIS“). Údaj o opětovném zápisu do studia pak byl ze SIS přenesen do matriky studentů. Byl-li záznam do matriky studentů proveden na podkladě opětovného zápisu stěžovatele do studia, byl proveden v souladu s ust. § 88 odst. 3 písm. a) a odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“). V provedení záznamu do matriky studentů tak nelze shledat nezákonný zásah. Rozhodnutím č. j. Stud/Vše/1521 bylo vyhověno žádosti stěžovatele ze dne 25. 9. 2009 o „obnovení studia“ a provedení opětovného zápisu do studia po ukončení přerušení studia tedy bylo předpokladem pro to, o co stěžovatel žádal. Proti vydanému rozhodnutí stěžovatel nebrojil, naopak se choval v souladu s ním. Byl tedy plně srozuměn se skutečností uvedenou v jeho výroku, tedy že ke dni 5. 10. 2009 bylo ukončeno přerušení jeho studia a dne 6. 10. 2009 se opět stal studentem MFF UK. Stěžovatel skládal zkoušky a zápočty, což by nepochybně činit nemohl, pokud by studentem nebyl. Stěžovatel v žalobě uvedl, že údaj v matrice studentů se dotýká jeho práv, neboť na základě údajů v matrice studentů se podle ust. § 58 zákona o vysokých školách provádí vyměření poplatků za studium, a dále také proto, že má právo na to, aby univerzita v matrice studentů uváděla pravdivé údaje. Pokud stěžovatel požádal o ukončení přerušení studia, jeho žádosti bylo vyhověno a on konal v souladu s ním, pak ani opětovným zápisem stěžovatele do studia po ukončení přerušení studia ani záznamem o opětovném zápisu do matriky studentů nemohlo dojít ke zkrácení jeho práv.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Městský soud podle jeho názoru pochybil, když na základě tvrzení obsažených v potvrzení děkana MFF UK ze dne 27. 8. 2013 dospěl k závěru, že k opětovnému zápisu stěžovatele do studia na MFF UK došlo dne 6. 10. 2009. V případě stěžovatele byl o přerušení studia oprávněn rozhodovat děkan MFF UK, ale neměl oprávnění rozhodovat o opětovném zápisu do studia. Stěžovatel dále namítal, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost. Dospěl-li městský soud k závěru, že k opětovnému zápisu stěžovatele do studia na MFF UK došlo úkonem studijní referentky, pak nutně musela být tato skutečnost stěžovateli oznámena. V napadeném rozsudku naznačená souvislost mezi rozhodnutím č. j. Stud/Vše/1521 a úkonem studijní referentky, kterým podle městského soudu došlo k stěžovatelově opětovnému zápisu, je nesrozumitelná. Druhá věta výroku rozhodnutí č. j. Stud/Vše/1521: „Od 6.10.2009 máte opět statut studenta“ je nesrozumitelná z důvodu, že slovní spojení „statut studenta“ postrádá smysl, neboť slovo „statut“ má význam „stanovy, pravidla, předpisu pro zřízení a jednání nějaké instituce“. Ze závěrů vyslovených městským soudem na str. 15 v odst. 4 rozsudku vyplývá, že stěžovatel mohl proti provedení opětovného zápisu podat opravný prostředek. Pokud by stěžovatel podal opravný prostředek proti rozhodnutí č. j. Stud/Vše/1521, pak mohl žádat pouze jeho změnu nebo zrušení. Nemohl se ale dožadovat změny či zrušení úkonu studijní referentky, kterým podle městského soudu došlo k opětovnému zápisu stěžovatele do studia na MFF UK. Z tohoto důvodu považuje stěžovatel napadený rozsudek za nezákonný pro nesprávné posouzení právní otázky. Stěžovatel dále poukázal na to, že při ústním jednání označil důkazy, které prokazují, že dne 6. 10. 2009 nebyl opětovně zapsán ke studiu na MFF UK. Městský soud však dospěl k závěru, že uvedeného dne byl opětovný zápis do studia proveden elektronicky do SIS, aniž by jakkoliv posoudil stěžovatelovo tvrzení, že o jeho opětovném zápisu do studia na MFF UK není žádný záznam ve správním spisu. Z tohoto důvodu

pokračování

považuje stěžovatel rozsudek za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů rozhodnutí. Městský soud také pochybil, když neuvažil, že skutečnosti uváděné v potvrzení děkana MFF UK ze dne 27. 8. 2013 nemají oporu ve správním spise a stěžovatel nebyl nikdy MFF UK informován o tom, že dne 6. 10. 2009 studijní referentka provedla opětovný zápis do studia na MFF UK. Městský soud popírá význam správního spisu, když uvěřil tvrzením děkana MFF UK, které nemají oporu ve správním spise. Pravdivost tvrzení obsažených v potvrzení děkana MFF UK ze dne 27. 8. 2013 nelze ověřit. Tvrzení, že opětovný zápis do studia lze provést elektronicky, nemá oporu ve vnitřních předpisech univerzity. Z těchto důvodů považuje stěžovatel obsah potvrzení děkana MFF UK ze dne 27. 8. 2013 za smyšlený a rozsudek za nezákonný, neboť městský soud nesprávně posoudil potvrzení děkana MFF UK. Stěžovatel dále vyjádřil nesouhlas se závěrem městského soudu, že *„Opětovný zápis do studia po ukončení přerušení studia není podle soudu vázán na zápis studijních předmětů, jak zřejmě žalobce dovozuje.“*. Ze správního spisu a stěžovatelova výkazu o studiu vyplývá, že stěžovatel neměl po datu 5. 10. 2009 právo na výběr (zápis) studijních předmětů. Jestliže by dne 6. 10. 2009 došlo k jeho opětovnému zápisu do studia na MFF UK, pak by univerzita, resp. MFF UK, musela již dne 6. 10. 2009 umožnit stěžovateli vybrat si studijní předměty. Nebylo-li však stěžovateli přiznáno právo studenta na výběr studijních předmětů, pak tato skutečnost přisvědčuje závěru, že dne 6. 10. 2009 k opětovnému zápisu stěžovatele do studia nedošlo. V předposledním odstavci na str. 15 napadeného rozsudku vyslovil městský soud názor, že stěžovatel v období od 10. 11. 2009 do 28. 1. 2010 *„...skládal zkoušky a zápočty, což by nepochybně činit nemohl, pokud by studentem nebyl.“*. Tento závěr je mylný. Stěžovatel nemohl v uvedeném období konat zkoušky, neboť k jeho opětovnému zápisu do studia na MFF UK po datu 5. 10. 2009 nedošlo. Tvrzení městského soudu obsažené v předposledním odstavci na str. 15 rozsudku, že *„V Dokladu o vykonaných zkouškách pak nejsou uvedeny proto, že žalobce se nepodrobil kontrole splnění studijních povinností, tedy nebyly vyznačeny v informačním systému.“* je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Městský soud zde něco tvrdí, aniž by uvedl, o jaké právní předpisy své závěry opírá. Pouze přejímá tvrzení univerzity bez ohledu na tvrzení stěžovatele. V napadeném rozsudku zmiňované zkoušky nejsou uvedeny v Dokladu o vykonaných zkouškách, neboť k jejich vykonání došlo v době, kdy stěžovatel nebyl studentem MFF UK. Ze všech výše uvedených důvodů proto stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil výroky I. a II. napadeného rozsudku městského soudu a věc mu vrátil v tomto rozsahu k dalšímu řízení.

Univerzita ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že se zcela ztotožňuje se závěry městského soudu a považuje napadený rozsudek za zákonný, dostatečně odůvodněný a přezkoumatelný. Stěžovatel zpochybňuje listinné potvrzení děkana MFF UK o provedení elektronického zápisu. Opětovný zápis stěžovatele do studia provedla dne 6. 10. 2009 referentka studijního oddělení MFF UK a potvrzení je listinným důkazem, který svým obsahem prokazuje tvrzení univerzity o provedení opětovného zápisu stěžovatele po ukončení přerušení studia. Je zcela legálním a legitimním postupem, že nezávislý soud takový důkaz zhodnotil a z obsahu listiny v řízení vycházel. Z napadeného rozsudku nelze dovodit, že by o vzniku práv a povinností stěžovatele jako studenta rozhodovala studijní referentka. Děkan MFF UK rozhodl o přerušení studia, neboť stěžovatel nesplnil jednu ze svých povinností, když neuhradil poplatky spojené se studiem, které mu byly pravomocně vyměřeny. Po jejich uhrazení stěžovatel požádal děkana MFF UK o „obnovení studia“, resp. o ukončení přerušení studia, o čemž v souladu se zákonem o vysokých školách a s

vnitřními předpisy univerzity rozhodl děkan MFF UK. Studijní referentky činí další úkony související s vydanými rozhodnutími, tj. zadávají do SIS (matriky studentů) údaje týkající se přerušení studia, ukončení přerušení studia apod. V případě stěžovatele studijní referentka provedla na základě rozhodnutí děkana MFF UK opětovný zápis stěžovatele do studia po ukončení jeho přerušení. Přitom se řídila rozhodnutím děkana, což je zcela legitimní a s právním řádem České republiky souladný postup. O provedeném opětovném zápisu stěžovatele po ukončení přerušení studia svědčí i záznam v SIS, do něhož měl stěžovatel jako student přístup. Stěžovatelovy námitky, že ta část rozhodnutí o ukončení přerušení studia, ve které je uvedeno: „Od 6. 10. 2009 máte opět statut studenta VŠ“, je v rozporu se zákonem a že se rozhodnutím č. j. Stud/Vše/1521 nestal studentem, nejsou důvodné. Pokud měl stěžovatel jakékoli námitky k vydanému rozhodnutí, měl je uplatnit podáním opravného prostředku. To neučinil. Současně byl proveden opětovný zápis stěžovatele do studia po ukončení přerušení studia. Ostatně sám stěžovatel soudu předložil důkaz - kopii svého výkazu o studiu, z něhož je patrné, že byl v období od 6. 10. 2009 do 29. 4. 2010 studentem. Stěžovatel tedy mohl jako student konat zkoušky, a také je konal. Stěžovatelova námitka, že nebyl studentem, je vyvrácena i jeho jednáním, a to podáním žádosti o uznání zkoušky a přihlášením se na níže uvedené zkoušky. Dne 29. 10. 2009 byla na MFF UK doručena stěžovatelova žádost o uznání zkoušky z anglického jazyka, které bylo vyhověno. Dne 10. 11. 2009 konal stěžovatel zkoušku z předmětu Úvod do komplexní analýzy a byl klasifikován „výborně“, dne 9. 12. 2009 konal zkoušku z předmětu Základy numerické matematiky opět s klasifikací „výborně“ a dne 6. 1. 2010 získal zápočet z předmětu Úvod do teorie grup a z téhož předmětu dne 20. 1. 2010 konal zkoušku s klasifikací „výborně“. Z popsaného jednání je jasné, že stěžovatel si byl vědom skutečnosti, že je studentem. Pokud by studentem nebyl, nemohl by uvedené studijní povinnosti platně vykonat a zkoušky by mu ani nemohly být uznány. Není tedy zřejmé, proč, ačkoliv se na zkoušky přihlásil, konal je a žádal si i o uznání zkoušek již vykonaných, tvrdí, že zkoušky konat nemohl. Stěžovatel v žalobě uváděl, že studentem v období od 6. 10. 2009 do 29. 4. 2010 vůbec nebyl a při jednání v rozporu se svými předchozími tvrzeními uváděl, že studentem byl. Jak v řádném termínu dne 5. 1. 2010, tak v náhradním termínu dne 21. 1. 2010, se odmítl zapsat do dalšího úseku studia a studium mu bylo z tohoto důvodu ukončeno. Pokud jde o stěžovatelovy námitky, že elektronický zápis není možný, a že při jednání byly univerzitou soudu sděleny nepravdivé údaje, tyto nejsou důvodné. Univerzita při jednání vysvětlila rozdíl v různých typech zápisů a v souladu se skutečností sdělila, že zápisy se mohou uskutečnit i v elektronické podobě. Tak tomu bylo i v případě stěžovatele, který byl tímto způsobem do studia zapsán na základě rozhodnutí děkana MFF UK. Ostatně i údaj o přerušení stěžovatelova studia i o ukončení přerušení studia byl opět proveden elektronicky, neboť matrika studentů je vedena v elektronické podobě. Na celostátní úrovni jsou údaje z matriky studentů evidovány v elektronickém systému SIMS - Sdružené informace matrik studentů, který je veden výlučně v elektronické podobě. Do systému SIS mají studenti přístup a jehož prostřednictvím se např. zapisují na zkoušky nebo si zapisují předměty, popř. provádějí jiné typy zápisů. Rovněž výkaz o studiu lze vést pouze v elektronické podobě. Vnitřní předpisy univerzity formu zápisu neupravují, upravují samotný institut zápisu. Námitka stěžovatele, že opětovný zápis po ukončení přerušení studia nemůže být proveden elektronicky, není důvodná. Univerzita vždy postupovala tak, aby práva stěžovatele byla chráněna. Postupováno bylo plně v souladu se žádostí stěžovatele a v jeho prospěch, když bylo neprodleně rozhodnuto o ukončení přerušení studia a byl proveden opětovný zápis do studia tak, aby mohl dále

pokračování

studovat podle individuálního studijního plánu, který mu byl rovněž na základě jeho žádosti povolen. Z výše uvedených důvodů univerzita navrhl, aby kasační stížnost byla jako nedůvodná zamítnuta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom neshledal vady uvedené v odstavci 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle ust. § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

V s. ř. s. není přesná definice zásahu, protože to ani není možné. Pod pojem zásah totiž lze podřadit velké množství faktických činností správních orgánů, k nimž jsou různými zákony oprávněny. Proto je zásah vymezen velmi obecně a široce.

Podle ust. § 88 odst. 1 zákona o vysokých školách vede matriku studentů vysoká škola. Matrika studentů slouží k evidenci o studentech a k rozpočtovým a statistickým účelům.

Podle ust. § 88 odst. 3 a 4 zákona o vysokých školách jsou v matrice studentů o jednotlivých studentech vedeny zejména údaje o a) zápisu do studia, b) předchozím vzdělání, c) studijním programu, studijním oboru, formě studia, d) zápisu do vyššího ročníku nebo dalšího bloku, e) složené státní zkoušce a uděleném akademickém titulu, f) přerušení studia, g) ukončení studia. Záznamy do matriky studentů mohou provádět pouze zaměstnanci vysoké školy zvláště k tomu pověřeni; záznamy podle odstavce 3 písm. a) a c) až g) se provedou neprodleně po rozhodné události.

Podle obsahu správního spisu stěžovatel podáním ze dne 25. 9. 2009 požádal o obnovení studia s odůvodněním, že téhož dne uhradil požadované poplatky za studium. Této jeho žádosti bylo v plném rozsahu vyhověno rozhodnutím č. j. Stud/Vše/1521, jímž bylo rozhodnuto o ukončení přerušení studia ke dni 5. 10. 2009 a současně bylo deklarováno, že od 6. 10. 2009 je stěžovatel opět studentem MFF UK. Toto rozhodnutí obsahovalo poučení, že do třiceti dnů ode dne jeho doručení lze podat žádost o jeho přezkoumání. Protože stěžovatel této možnosti nevyužil, předmětné rozhodnutí nabylo právní moci. Na základě těchto skutečností byl stěžovatel s účinností od 6. 10. 2009 znovu zapsán do studia. Následně bylo stěžovatelovo studium ukončeno rozhodnutím děkana MFF UK ze dne 3. 2. 2010, č. j. Stud/Vše/221, které bylo potvrzeno rozhodnutím rektora UK ze dne 29. 3. 2010, č. j. 1488/10/III/Ká/Šti. Rozhodnutí o ukončení studia nabylo právní moci dne 29. 4. 2010.

Nejvyšší správní soud neshledal vady v postupu univerzity, která provedla záznam v matrice studentů v souladu s výše uvedenými rozhodnutími. Univerzita v daném případě nerozhodovala o hmotněprávních aspektech věci, tj. o tom, zda je stěžovatel studentem

MFF UK. V jejím postupu tak nelze shledat zásah do práv stěžovatele, neboť univerzita změnou údajů v matrice studentů pouze reagovala na skutečnosti deklarované správními rozhodnutími příslušných orgánů vysoké školy. Tato rozhodnutí lze považovat za dostatečný podklad pro záznam zákonem požadovaných údajů do matriky studentů. Stěžovatel měl možnost proti těmto rozhodnutím podat řádný opravný prostředek, případně žalobu, a tuto možnost také využil. V řízení podle ust. § 82 a násl. s. ř. s. nelze přezkoumávat správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam do matriky studentů proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci), což se v dané věci nestalo. Právní závěr městského soudu, že v provedení záznamu do matriky studentů o tom, že stěžovatel byl v době od 6. 10. 2009 do 29. 4. 2010 studentem MFF UK, nelze shledat nezákonný zásah, je tedy věcně správný a v souladu se zákonem.

S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Ve věci rozhodl v souladu s ust. § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatel v řízení úspěch neměl a univerzitě žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. dubna 2014

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu